

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Pocztowa 11, tel. 28-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 280. Obwieszczenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 22 czerwca 1936 r. w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dnia 28 maja 1936 r., ustalającej płace robotników, zatrudnionych w przedsiębiorstwach ekspedycyjnych i przewozowych, mocy powszechnie obowiązującej na terenie m. Poznania.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

280.

OBWIESZCZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 22 czerwca 1936 r.

w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dnia 28 maja 1936 r., ustalającej płace robotników, zatrudnionych w przedsiębiorstwach ekspedycyjnych i przewozowych, mocy powszechnie obowiązującej na terenie m. Poznania.

Chrześcijańskie Zjednoczenie Zawodowe R. P. Okrąg w Poznaniu oraz Związek Robotników i Rzemieślników Zjednoczenia Zawodowego Polskiego w Poznaniu w myśl § 2 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem., str. 1456), zwróciły się do Ministerstwa Opieki Społecznej z wnioskiem o nadanie mocy powszechnie obowiązującej na terenie m. Poznania umowie zbiorowej z dnia 28 maja 1936 r., zawartej w Poznaniu dnia 28 maja 1936 r. pomiędzy Związkiem Przedsiębiorstw Ekspedycyjnych Zachodnich Ziem Polski w Poznaniu — z jednej a Chrześcijańskim Zjednoczeniem Zawodowym R. P. Okrąg w Poznaniu i Związkiem Robotników i Rzemieślników Zjednoczenia Zawodowego Polskiego w Poznaniu — z drugiej strony.

Tekst umowy podaje się w załączeniu.

Sprzeciwu w sprawie nadania powyższej umowy mocy powszechnie obowiązującej wnosić należy pisemnie do Ministerstwa Opieki Społecznej w ciągu dni 14 od ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

Minister Opieki Społecznej:
(—) *M. Kościakowski.*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 22 czerwca 1936 r. (poz. 280).

UMOWA ZBIOROWA

Pomiędzy Związkiem Przedsiębiorstw Ekspedycyjnych Zachodnich Ziem Polski w Poznaniu z jednej strony, a Związkami Zawodowymi:

a) Chrześcijańskie Zjednoczenie Zawodowe w Rzeczypospolitej Polskiej, Okrąg Poznań i
b) Związek Robotników i Rzemieślników Zjednoczenia Zawodowego Polskiego w Poznaniu — z drugiej strony,

na posiedzeniu w dniu 28 maja 1936 r., odbytem w lokalu Inspektoratu Pracy 53 Obwodu w Poznaniu, pod przewodnictwem Józefa Rojszka, p. o. podinspektora pracy, zawarto następującą umowę zbiorową:

§ 1.

W przedsiębiorstwach ekspedycyjnych i przewozowych miasta Poznania obowiązują następujące płace godzinne:

1. Robotnik przyuczony (pakmistrz)	zł 0.62
2. Robotnik zwyczajny	„ 0.55
3. Robotnica ponad 21 lat	„ 0.40
4. Woźnice otrzymują do wyżej wymienionych płac tygodniowo więcej za czyszczenie 1 konia	„ 1.25
„ „ 2 koni	„ 2.—

§ 2.

Przy pracach poza obrębem miasta, wykonanych w okresie ponad 12 godzin, zwraca się robotnikom efektywne wydatki tytułem strawnego i noclegów.

§ 3.

Prace akordowe regulują poszczególne przedsiębiorstwa indywidualnie, przyczem gwarantuje się conajmniej stawkę godzinną.

§ 4.

Taryfowe płace godzinne, wymienione w § 1, są płacami minimalnymi dla odnośnych kategorii pracowników. Płac tych nie wolno obniżać, mogą jedynie być podwyższone poszczególnym pracownikom w zależności od ich zdolności i okresu czasu, przepracowanego w danym zakładzie pracy.

§ 5.

Wszystkie dotychczasowe korzystniejsze warunki płacy pozostają nadal w mocy.

§ 6.

Umowa niniejsza obowiązuje wszystkie zakłady ekspedycyjne i przewozowe miasta Poznania. Treść umowy powinna być wywieszona na widocznym miejscu, dostępnym dla wszystkich pracowników fizycznych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach ekspedycyjnych i przewozowych.

§ 7.

Umowa niniejsza jest ważna od 1.6. 1936 r. do 31.5. 1937 r. z tem, że, o ile żadna ze stron umowy nie wypowie w terminie trzymiesięcznym przed jej upływem, obowiązuje nadal z trzymiesięcznym wypowiedzeniem pod koniec miesiąca kalendarzowego.

Poznań, dnia 28 maja 1936 r.

Za Związek Przedsiębiorstw Ekspedycyjnych Zachodnich Ziem Polski w Poznaniu:
(—) *Weber,* (—) *Z. Stachowski,* (—) *W. Tryniak.*

Za Chrześcijańskie Zjednoczenie Zawodowe R. P., Okrąg Poznań:
(—) *St. Bresiński,* (—) *Michał Woroch.*

Za Związek Robotników i Rzemieślników Zjednoczenia Zawodowego Polskiego w Poznaniu:
(—) *W. Pawlak.*

w z. Inspektora Pracy
53 Obwodu

(—) *J. Rojszyk,*
p. o. podinsp. pracy.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa

Spraw Zagranicznych.

W dniu 4 b. m. podpisany został w Warszawie układ dodatkowy do traktatu handlowego i nawigacyjnego ze Szwecją. Układ ten jest uzupełnieniem protokołu taryfowego polsko-szwedzkiego, podpisanego w Warszawie w dn. 21 października 1933 r. Podpisany układ reguluje wymianę towarową między obu krajami, zapewniając swobodną wymianę towarową między Polską i Szwecją.

Podpisanie układu ze strony polskiej dokonali: P. Minister Przemysłu i Handlu Antoni Roman i P. Wiceminister Spraw Zagranicznych Jan Szembek. Ze strony szwedzkiej układ podpisał minister pełnomocny Szwecji w Warszawie, p. Eryk Boheman.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu.

W dniu wczorajszym przy współudziale P. Wiceprezesa Rady Ministrów E. Kwiatkowskiego oraz Podsekretarza Stanu T. Grodyńskiego i T. Lechnickiego odbyła się w Ministerstwie Skarbu konferencja w sprawach emerytalnych. W konferencji tej, prócz posłów i senatorów, wchodzących w skład specjalnej komisji emerytalnej, wziął również udział szereg osób zśród zainteresowanych Ministerstw.

Przedstawiciele Ministerstwa Skarbu zreferowali całokształt zagadnienia oraz wyniki dotychczasowych prac nad zmianą dekretu emerytalnego z listopada r. ub. W referatach tych podkreślono, że przy dwukrotnym wzroście liczby emerytów w okresie od 1924 do 1936 r. wydatki na emerytury wzrosły przeszło pięciokrotnie. Gdy jeszcze w 1929/30 r. wydatki emerytalne w administracji, przedsiębiorstwach i monopolach państwowych wynosiły 4 procent ogólnej sumy wydatków, to w r. 1936/37 po dokonanych zmianach wyniosą 7,2 procent.

Zmiany, wprowadzone w zakresie emerytur dekretem z listopada r. ub., oznaczają dla Skarbu Państwa zmniejszenie wydatków o ok. 43 milj. zł, na którą to kwotę składa się 29 milj. zł efektywnych oszczędności (w tem przeszło 10 milj. zł oszczędności w emeryturach P. K. P.) i 14 milj. zł dzięki zahamowaniu corocznego wzrostu wydatków emerytalnych.

Wszystkie świadczenia emerytalne wyniosły w r. 1935/36 zł 284,2 milj. Gdyby dekret listopadowy nie został wydany, suma ta podniosłaby się w r. 1936/37 do conajmniej 298 milj. zł.

Na konferencji wyjaśniono również, że wysuwany postulat zniesienia ograniczeń dekretu emerytalnego i wyrównanie powstałych stąd braków dla budżetu państwowego przez skasowanie dodatków służbowych i funkcyjnych nie mogą być brane realnie pod uwagę, gdyż dotknęłoby to przede wszystkim najniżej uposażonych urzędników. Na 1 stycznia r. b. na 69.887 osób, pobierających dodatki służbowe, dodatki nie przekraczające 100 zł miesięcznie, pobierało 67.041 osób (w tem bardzo duża ilość dodatków po 40 zł i niżej) na łączną kwotę 29 milj. zł. Dodatki w wysokości ponad 100 do 200 zł pobiera 1.938 osób na kwotę 3,5 milj. zł i tylko ok. 2,5 milj. zł przypada na dodatki służbowe powyżej 200 zł miesięcznie. Jeśli chodzi o dodatki funkcyjne, to wynoszą one ok. 6 milj. zł rocznie, przyczem ok. 50 procent tej kwoty przypada na dodatki mniejsze, nie przekraczające 200 zł. Wszystkie te dodatki wykazane zostały w sumach brutto. Zostały one znacznie już zmniejszone łącznie z uposażeniem wskutek progresywnego podatku specjalnego, który, niezależnie od innych zarządzeń regulujących pobory, zmniejszył najwyższe pobory wraz z dodatkami o 25 procent.

Rozważając obecnie zagadnienie emerytalne, na skutek podniesienia tej sprawy w kołach poselskich i przez zainteresowane zrzeszenia emerytów — Ministerstwo Skarbu dąży do złagodzenia przepisów dekretu z listopada r. ub. w stosunku do osób zasłużonych wobec narodu i społeczeństwa polskiego, przy zachowaniu postulatu niezwiększania wydatków na świadczenia, i w ten sposób, aby zmiany te nie dotknęły emerytów, nabywających swe prawa w służbie polskiej.

Oдноśne tezy Ministerstwa Skarbu zostały poddane na konferencji dyskusji, która będzie jeszcze kontynuowana przy współudziale delegatów zrzeszeń emerytów. W toku dyskusji wysunięte zostały pewne koncepcje zasadniczej reformy emerytur, które również poddane będą rozważeniu.

—oOo—

Z Ministerstwa

Spraw Wojskowych.

P. Prezydent Rzeczypospolitej mianował dotychczasowego dowódcę O. K. 6 gen. bryg. inż. Aleksandra Litwinowicza 2-gim Wiceministrem Spraw Wojskowych i szefem administracji armji.

Gen. bryg. inż. Aleksander Litwinowicz, mianowany w dn. 4 b. m. II Wiceministrem i Szefem Administracji Armji Min. Spraw Wojskowych, pochodzi z pow. słonimskiego, ziemi grodzieńskiej. Urodził się w Petersburgu w roku 1879, gdzie pracował wówczas jego ojciec Włodzimierz, inżynier-technolog. Matka, Katarzyna z Dyboskich, ukończyła żeńskie kursy lekarskie i należała do pierwszych kobiet-lekarek w Rosji.